

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De custodia cellæ,& sensuum exteriorum. IV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

solatio primo. In extremis senties, quantum profuerit tibi amor Iesus internus. Sanctorum quoque nomina, cum reuerentia inuoca & honora. Mira deuotorum experimenta, fidem præbent verbis ostensis: Nec pigeat dicere aliqua suffragia, cum festum agitur in ecclesia sancta. Homo tristis & grauatus, ad amicos accedit sibi magis fideles. Et tu ergo ad Dei Sanctos humiliter accede, & cum bona fiducia necessitatem tuã precãdo reuela. Licet enim modò in magna sint gloria, fuerunt tamen aliquando in miseria nostra. Norunt ergo miseris charitate pleni plenius misereri. Siue intus sis, siue foras trãseris, anima tua in manibus tuis sit semper. Deus autem semper in corde tuo, siue res sint tristes, quoniam iuxta illud Psalmistæ: *Ad Dominum, cum tribularer, clamavi, & exaudiuit me*: Dominus nobiscum est in tribulationibus. Siue sint lætæ: quia ipse est qui lætificat iuuetutem nostram: ipse est, in quo sincerè gaudendum, iuxta illud: *Lætari in Domino, & exultare iusti*. Non enim est vera aliunde exultatio. Vnde beata virgo: *Et exultauit spiritus meus in Deo salutari meo*. Vnde & Psalmista: *Redde mihi lætitiã salutaris tui, & spiritus principali confirma me*. Memor ergo sis, si gaudere vis, vt in Domino gaudeas. Nec propositi tui hodierni obliuiscaris, quod (heu) nimis citò per incuriam perit. Oculi tui super vias tuas, quia vbique sunt insidię hostis maligni, ad capiendum animas vagas.

CAPVT IV.

De custodia cellæ, & sensuum exteriorum.

1. **C**ustodi diligenter cellam tuam, & custodiet te. Tutior locus non est seruo Dei in hoc mũdo, quàm latere in secreto: vbi Patrem orēt libera mente, ostio cubiculi clauso, Periculosus semper exitus celle: mansio eius quies deuotissimæ vitę. Qui affuecit cellam suam incolere, citò pacem cordis hauriet, & turbabitur à periculis maximis & multis. Solitudo deuotioris est mater, turba verò conturbat. Christus, qui non potuit impediri in turba, declinauit tamen à turba. Vita solitaria Deo & Angelis grata, pacis semper amica. Qui potest capere capiat, solitarius regnum Dei in silētio habet. Finis religiosi est, omnibus terrenis abdicatis, Deo vacare in puritate cordis, & custodia oris. Fortis, qui contemnit sæculum: fortior, qui vincit seipsum, abnegando omne proprium, propter Christum sponte pauper effectus. Si nõ vis distrahi & ledi, noli alienis rebus implicari. Quod tibi nõ est commissum, taceat super hoc os tuum. Si videris geri non recta, ne temere iudices tamen facta tibi ignora. Bene delibera antequam loquaris, ne capiaris in verbo.

2. Caue

Psal. 10.

2. Caue à frequenti exitu, & vbi opus non habes, ne accedas. Si obedientia iubet vel utilitas requirit, vade cum decenti disciplina, & citò ad tua reuertere secreta. Foris oculos custodi, aures obtura à rumoribus, refrena linguam, & bonam meditationem affume. Antequam ex eas, orationem pramitte. Pro diligenti custodia via, lege: *Dirige Domine Deus meus, in conspectu tuo viam meam. Perfice gressus meos in semitis tuis: ut non moueantur vestigia mea.* Iesus & Maria sint mecū semper in via. Inter opera tua, memor sis dilecti tui Iesu cuncta cernentis sub coelo, qui corda rimatur in omnibus locis & horis. Si non vis irretiri, noli circumspicere multum. Oculi duces sensum citò cor vagum inficiunt. Quid prodest videre, quod non licet habere? Foris sepe hauritur, vnde inferior homo inquinatur. Difficile est res pulchras videre, & non affici visis. Imago semel inspecta, & non statim euulsa, aut noxam generat aut rixam in corde carnali. Ad cauendū ergo laqueos apertos vel occultos, libentius sis intus quàm foris.

Psal. 131.

3. Rediens itaque ad cellam, velut ad tranquillitatis portum, fige in ea stabilitatis anchoram, per orationem feruentem & lectionem deuotam. Non enim patitur cella tepidam & ociosam in se diu morari. Flecte statim genua, vel caput inclina ante crucifixum, & saluta præcipuè Iesu matrem Mariam dominam nostram. Dicito attente, & replica sepe hunc versum: *Hæc requies mea in seculum seculi, hic habitabo, quoniam elegi eam.* Domine bonū est nos hic esse, super omnia desiderabilia terræ, locus enim iste sanctus est. Quoadiu ergo spiritus tuos rexerit artus, sit cella requietionis tuæ domus ac tumulus, donec tibi aperiatur paradus celestis. Est enim via breuis de cella ad cælum, si in ea cælicam duxeris vitam.

4. Deinde gestus tuos retracta, quid operatus sis foris & locutus. Plange, quòd tam fragilis sis: quòd leui etiam motu resilis à proposito sancto. Quid lucratus es, si Deum perdidisti propter fabulas? Ecce, sine Deo omnia vanitas: meditari autem de Deo, mira mentis suauitas. Vtinam damno tuo erudiaris, ad cautelam ampliorem foris habendam. Redi tandem ad te ipsum, licet inquinatus & distractus. Recupera in secreto, quòd in publico foris amisisti. Heu rarò exitus sine periculo, rariùs sine culpa reditur. Reuersus gemens tace, & omnia tibi nociua exclude. Memor sis Dei solius: nec te moueat de cætero spatiandi discursus. Vidi frequenter euagantes, & nullum fructum inde ferentes.

5. Tempore laboris vel scripturæ, ad breues orationes recurre. Rumina ex psalterio versiculū, aut Euāgelicū repete verbū, quòd te cōmonefaciat & tēdiū pellat. Oportet, quòd sis diligēs operator aut deuotus orator: si in Dei seruitio proficere ac perseuerare

con-

contendis. Quamuis igitur sapissimè euagationes patiaris mètis impuræ, ad solita tamen orationum arma, & bonarum meditationum studia, citius te conuerte. Omni die, specialem articulum de Christi passione assume: nec non memoriam beatæ Virginis Mariæ tuis interfere exercitijs, pro deuotione collectis. Libenter sacros codices scribe, quatenus libro vitæ merearis in scribi: & à Christo, pro modico labore, perenni præmio ditari.

CAPVT V.

De horâ surgendi, & officio diuino.

I. **Q**uia religiosus es, idcirco altioribus sanctitatis studijs obligaris. Recedat igitur somnolentia ab oculis, torpor euanescat, & mollities carnis. Virilem animum indue, ad diuinum opus perge maturè. Esto paratus ad singula, quæ noueris facièda: erit enim merces operi tuo magna, & gloria infinita. Cumq; fuerit hora surgendi, ne tardes in lecto, sed assuesce surgere citò: & signa te sanctæ crucis signaculo trino. Recordare verbi Domini Iesu discipulos excitantis: *Surgite (inquit) uigilate, & orate, ut non intretis in tentationem.* Luca 22. Lege & Pauli verbû: *Hora est iam nos de somno surgere, & aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum.* Rom. 13.

2. Pulsato ad chorum signo, occurre tēpestiuè cū primis, & loquere cum regibus sanctis: Hoc signum magni regis est. Eamus, & queramus eum. Sta in choro cum metu & reuerētia, & psalle nomini Domini altissime. Sis integrè tibi collectus, ac Deo firmiter intentus. Diligenter ausculta Dei verba, quæ ibi leguntur & cantantur. Noli tēdio uinci, sed coge corpus spiritui seruire. Datur enim frequenter noua gratia deuotè psallenti. Si non ad primum oris tui sonum lectio sapit aut psalmus, expecta Domini gratiā, & perseuera vsque in finem. Veniet incūctanter Dominus, & uisitat desideranter ad se clamantem. Tunc mirabitur & dilatabitur cor tuū in omnibus, quæ audieris & legeris. Et scies, quia multiplex eius lex, & beatus, quem ipse docuerit testimonia sua, ad faciendum ea omni tempore, cum diligentia magna.

3. Inclinationes, & prostrationes, ac alias bonas cōsuetudines, cum omni humilitate obserua, quibus torpentia corda excitantur, ne dormitent præ radio corpore lasso. Nam cuncta, si debite agantur, ad meritum non exiguum computantur. Ipse Dominus Luca 22. noster Iesus Christus, instante hora passionis suæ, flexis genibus & vultu prostrato orauit ad Patrem. Sanctus quoque protomartyr Stephanus, Act. 7. positus genibus pro lapidantibus se supplicauit. Beatus Petrus Apostolus, Act. 9. 10. curuatis in oratione genibus, viduam mor-